

I. J. Castillioneus *D^{no.} De Montagny V. C.*
Philosophiae Professori in Academia Lau-
zannensi, REGIÆ SOCIETATIS Londinensis
Membro dignissimo, Sⁱ Evangelii Ministro,
&c. &c. S. P. D.

Read at a
Meeting of the
Royal Society,
on May 6.
1742.

NE MO ignorat Newtonianam for-
 mulam, qua *Polynomium* quod-
 cumque, ope binomii assumpti,
 ad quamvis potestatem extol-
 litur; sed nemo, quod sciam, eam demonstravit.
 Hoc ego facere conatus meditatiunculas meas tibi
 æquissimo & optimo Judici mitto. *Tu, corrige,*
sodes, hoc dic, hocque, parum claris lucem dare coge,
arguito ambigue dictum, mutanda notato.

Continet hoc Problema tria prorsus diversa, quæ
 cum diversimode gignantur, & cum optima demon-
 stratio e rei natura, vel genesi ducatur, diversa quoque
 probatione sunt confirmanda: Siquidem index est
 aut *integer*, aut *fractus*, uterque demum vel *posi-*
tivus, vel *negativus*.

1. Index sit *integer*, & *positivus*, tunc binomium
 ad potestatem cuius index est m elevare, nihil aliud
 est, quam toties binomium datum scribere, quoties
 unitas est in m , & omnia hæc binomia invicem du-
 cere.

2. Si index est *fractus*, & *positivus*, binomium
 elevare ad potestatem $\frac{r}{n}$ est; datum binomium elevare
 ad potestatem r , & haec potestate data, quærere quan-
 titatem, quæ data ad potestatem n æquat ipsam dati
 binomii potestatem r .

N

3. Cum

3. Cum vero Index est *negativus*, sive is *integer*, sive *fractus*, ut binomium elevetur, facienda sunt, quæ supra N°. 1. vel 2, & deinde per inventam potestatem unitas est dividenda.

Sumo Binomium $p+q$, ut indicet mihi quodvis Polynomium.

Inter p^m , & q^m tot sunt medii Geometrici, in ratione $p.q$ quot unitates in $m-1$.

Hos terminos inventurus noto, quod p^m est ad q^m in ratione composita ipsius p^m . 1, & 1. q^m , ut & p ad q habet rationem compositam ex $p. 1$, & ex 1. q ; sed si fiant duæ series potestatum, in quarum altera indices ipsius p decrescant eadem proportione arithmeticâ, cujus differentia est 1, qua crescent in secunda serie indices ipsius q , habebitur series continue proportionâlium in ratione $p. 1$, & 1. q .

Sic $p.1 :: p^m. p^{m-1}. p^{m-2}. p^{m-3}. p^{m-4} \dots . . . p^{m-m} = p^0 = 1$
 $1. q :: 1. q. q^2. q^3. q^4. \dots . . . q^m$.

Ergo terminis respondentibus invicem ductis

$p.q :: p^m. p^{m-1}q. p^{m-2}q^2. p^{m-3}q^3. p^{m-4}q^4 \dots q^m$

Nunc dico $p+q^m$ componi ex terminis supra inventis, ut facile ex genesi probatur.

Ergo omnes termini, qui sunt in $\overline{p+q^m}$ ordine dispositi sunt in proportione continua.

Et quidem duo quivis se se immediate sequentes sunt, ut primus binomialis radicis terminus ad secundum.

Quod patet ex genesi, nam p aliquoties ductum est ad q toties ductum in p , ut $p.q$.

Igitur omnium numerus est $m+1$; sed & in serie arithmeticâ decrescente $m.m-1.m-2.\dots.o-$ termini sunt numero $m+1$, aut crescente $o.1.2.3.$

$\dots.m;$

. . . . . m ; ergo termini componentes $\overline{p+q}^m$ debent habere indices hos, aut esse $p^m \cdot p^{m-1}q \cdot . . . . q^m$.

Atqui ex legibus multiplicationis numerus terminorum debet esse $2^m > m+1$, ergo in hoc facto aliqui termini repetiti debent inveniri.

Vulgaria facta (ea, nempe, quorum multiplicans & multiplicandum constat quantitatibus diversis) omnes continent diversos terminos, quia omnes formantur diversis factoribus. In potestatibus ergo dispi-ciendum quinam termini diversi essent, nisi factores semper essent iidem, & quot ex diversis restitutione literarum æquales fiant; sic enim reperiemus quoties quisque in potestate repeti debeat.

Jam patet, quod si factores semper essent diversi, diversi quoque essent omnes termini in producto.

Quod cum primus in producto non fiat nisi ex primis multiplicantium, & ultimus illius ex horum ultimis, semper hæc facta erunt diversa, quamvis binomia facientia sint eadem, quia primus binomii terminus differt a secundo.

Quod ex cæteris aliqui possunt fieri æquales, quia conflantur ex primis facientium duæ in secundos, & diversimode junctis.

Igitur querendum est, quot diversis modis jungi possint quantitates, quarum numerus datus est.

In casu nostro index rerum est m , res diversæ duæ, quarum una repetitur vicibus s , altera t , ita ut $s+t = m$; ergo numerus permutationum erit

$$\frac{m \cdot m - 1 \cdot m - 2 \cdot m - 3 \cdot \dots \cdot 1}{s \cdot s - 1 \cdot s - 2 \cdot \dots \cdot 1 \cdot t \cdot t - 1 \cdot t - 2 \cdot t - 3 \cdot \dots \cdot 1}$$

Sic sit $t=1, s=m-1$, terminus erit $p^{m-1}q$, & ejus coefficiens $\frac{m \cdot m - 1 \cdot m - 2 \cdot m - 3 \cdot \dots \cdot 1}{m - 1 \cdot m - 2 \cdot m - 3 \cdot \dots \cdot 1} = m$.

Sit $t=3, s=m-3$; habebitur coefficiens ipsius
 $p^{m-3}q^3 = \frac{m.m-1.m-2.m-3.m-4\ldots}{1.2.3.m-3.m-4.m-5\ldots} =$
 $\frac{m.m-1.m-2}{1.2.3}$, & sic de cæteris.

Si quis forte dubitet, an superior demonstratio evincat omnes terminos necessario formari tot modis, quibus possunt, & contendat eam tantum ostendere id accidere posse, hoc responsi ferat.

Certe $\overline{p+q}^m = \overline{p+q} \times \overline{p+q}^{m-1}$; sed inter hujus terminos sunt $\overline{p^{m-n-1}q^n}$, & $\overline{p^{m-n}q^{n-1}}$, quæ necessario ducentur in p & q , & $\overline{p^{m-n-1}q^n} \times p = \overline{p^{m-n}q^n} = \overline{p^{m-n}q^{n-1}} \times q$, ergo $\overline{p^{m-n}q^n}$ omnibus modis possibilibus factum erit in $\overline{p+q}^m$, si $\overline{p^{m-n-1}q^n}$ & $\overline{p^{m-n}q^{n-1}}$ sint generata quot modis possunt in $\overline{p+q}^{m-1}$; quod necessario crit, si $\overline{p^{m-n-2}q^n}$, & $\overline{p^{m-n}q^{n-2}}$ sint in inferiori potestate $\overline{p+q}^{m-2}$, & sic semper usque ad quadratum in quo $pp, pq, & qq$ habentur, efficta tot quot possunt modis (4. II. Euclid.) ergo & in superioribus.

Hoc ratiocinium monet, ut idem etiam sic ostendam, ratione paulo diversa.

Jam primi coefficientem esse unitatem demonstravimus.

Secundus terminus $\overline{p^{m-1}q}$ conficitur ex $\overline{p^{m-2}q} \times p$, & $\overline{p^{m-1}} \times q$, id est, ex primo radicis in secundum ipsius $\overline{p+q}^{m-1}$, & ex secundo radicis in primum $\overline{p+q}^{m-1}$, ergo in $\overline{p+q}^m$ adest $\overline{p^{m-1}q}$ semel, plus totics, quoties secundus est in $\overline{p+q}^{m-1}$, qui ibi est semel, plus totics, quoties secundus in $\overline{p+q}^{m-2}$, qui rursus ibi est semel plus

plus toties, quoties secundus est in $\overline{p+q}^{m-2}$, & sic semper donec deveniatur ad $\overline{p+q}^{m-m}$, ubi semel est secundus; ergo quærenda est summa tot unitatum, quæ sunt in m , quæ est m .

Item tertius $\overline{p+q}^{m-2}qq$ conficitur ex $\overline{p}^{m-3}qq \times p$, tertio $\overline{p+q}^{m-1}$ in primum radicis, & ex $\overline{p}^{m-2}q \times q$ secundo ipsius $\overline{p+q}^{m-1}$ in secundum radicis; ergo $\overline{p+q}^m$ continet $\overline{p+q}^{m-2}qq$ quoties secundus continetur in $\overline{p+q}^{m-1}$, id est, $m-1$ vices, plus toties quoties ibidem astat tertius, id est, quoties secundus est in $\overline{p+q}^{m-2} (m-2)$ plus quoties ibi est tertius, qui rursus est quoties secundus est in $\overline{p+q}^{m-3} (m-3)$ plus quoties ibi est tertius, atque ita porro donec perveniamus ad $\overline{p+q}^2$ ubi semel est tertius, aut ad $\overline{p+q}$, ubi tertius nullus est; nam semper quærenda est summa progressionis arithmeticæ $m-1.m-2.m-3 \dots \dots \dots 1$, aut $m-1.m-2. \dots \dots \dots 0$, in illa numerus terminorum est $m-1$, in hac m , ut patet, quare hæc summa $= \overline{m-1 + 1} \times \frac{m-1}{2} = m \times \frac{m-1}{2} = \overline{m-1 + 0} \times \frac{m}{2}$.

Eodem pacto coefficientes reliquorum terminorum probabuntur efficere seriem in qua secundæ differentiæ sunt in progressione arithmeticæ, &c.

Unde semper, ubi m est integer, & positivus, formula erit $\overline{p^m + mp^{m-1}q + \frac{m \cdot m-1}{2} p^{m-2}qq + \frac{m \cdot m-1 \cdot m-2}{2 \cdot 3} p^{m-3}q^3 + \frac{m \cdot m-1 \cdot m-2 \cdot m-3}{2 \cdot 3 \cdot 4} p^{m-4}q^4 - \frac{1 \cdot m \cdot m-1 \cdot m-2 \cdot m-3 \cdot m-4}{2 \cdot 3 \cdot 4 \cdot 5} p^{m-5}q^5}, \&c.$

Si fiat $p+q = \overline{px_1 + \frac{q}{p}}$, hinc orietur ipsissima New-toni formula; nam $\overline{p+q}^m = p^m x_1 + \overline{\frac{q}{p}}^m =$

$$p^m x_1 + \frac{m}{1} \times \frac{p}{q} + \frac{m-m}{1 \cdot 2} \times \frac{p^2}{q^2} + \frac{m \cdot m - 1 \cdot m - 2}{1 \cdot 2 \cdot 3} \times \frac{p^3}{q^3}, \text{ &c.} =$$

(si $A, B, C, D, \dots$ ponantur æquare primum, secundum, tertium, quartum, &c. cum suis quemque coefficien-tibus) $p^m x_1 + mA \frac{q}{p} + \frac{m-1}{2} B \frac{q}{p} + \frac{m-2}{3} C \frac{q}{p}$
 $+ \frac{m-3}{4} D \frac{q}{p} + \frac{m-4}{5} E \frac{q}{p} + \frac{m-5}{6} F \frac{q}{p}, \text{ &c.}$

Quæramus nunc formulam elevandi ejusdem bi-nomii ad potestatem $\frac{r}{n}$, ubi r & n sunt numeri in-tegri, & ambo vel positivi, vel negativi.

$$\text{Jam } p \cdot q : : \overline{p^n \cdot x} = \overline{\frac{p^n q}{p}} = \overline{p^{n-1} q}, \text{ quare termini crunt}$$

$$\overline{p^n \cdot p^{n-1} q \cdot p^{n-2} qq \cdot p^{n-3} q^3}, \text{ &c.}$$

Coefficientes inveniendi sint A, B, C, D, E , ita ut tota $\overline{p+q}^n$ radix $= Ap^n + Bp^{n-1}q + Cp^{n-2}qq +$
 $Dp^{n-3}q^3 + Ep^{n-4}q^4, \text{ &c. ergo } \overline{p+q}^r (p^r + rp^{r-1}q +$
 $\frac{r \cdot r - 1}{2} p^{r-2}qq + \frac{r \cdot r - 1 \cdot r - 2}{2 \cdot 3} p^{r-3}q^3, \text{ &c.}) = Ap^r +$
 $Bp^{r-1}q + Cp^{r-2}qq, \text{ &c.} = A^n p^r + nA^{n-1} B p^{r-1} q +$
 $nA^{n-1} C p^{r-2} qq + nA^{n-1} D p^{r-3} q^3 + nA^{n-1} E p^{r-4} q^4, \text{ &c.} + n.n -$

$$\begin{aligned}
 & \frac{+n.n-1}{2} A^{n-2} B^2 p^{r-2} q q + n.n-1 A^{n-2} B C p^{r-3} q^3 + \\
 & n.n-1 A^{n-2} B D p^{r-4} q^4 \text{ &c.} + \frac{n.n-1.n-2}{2.3} A^{n-3} B^3 p^{r-3} q^3 \\
 & + \frac{n.n-1.n-2}{2} A^{n-3} B^2 C p^{r-4} q^4 \text{ &c.} + \\
 & \frac{n.n-1.n-2.n-3}{2.3.4} A^{n-4} B^4 p^{r-4} q^4. \quad \text{Atque ideo collatis} \\
 & \text{terminis } 1 = A^n = A^{n-1} = A^{n-2} \text{ &c. } nB = r, \text{ & } B = \frac{r}{n}, \\
 & nC + \frac{n.n-2}{2} \times \frac{rr}{nn} = \frac{r.r-1}{2}, \text{ & } C = \frac{r.r-n}{2.nn}, \text{ } nD + \\
 & n.n-1 \times \frac{r}{n} \times \frac{r.r-n}{2nn} + \frac{n.n-1.n-2}{2.3} \times \frac{r^3}{n^3} = \frac{r.r-1.r-2}{2.3}, \text{ &} \\
 & D = \frac{r.r-n.r-2n}{2.3.n^3} \text{ &c.}
 \end{aligned}$$

Si ergo faciamus $\frac{r}{n}=m$, & primum terminum A ,
&c. revivet prior formula, & $\overline{p+q}^r = \overline{p+1}^m = p^m \times$
 $1 + m A \frac{q}{p} + \frac{m-1}{2} B \frac{p}{q} + \frac{m-2}{3} C \frac{q}{p}$ &c.

Extollendum sit binomium $p+q$ ad negativam potestatem, seu perfectam, seu imperfectam—s.

$$\begin{aligned}
 & \text{Jam } \overline{p+q}^{-s} = \overline{p+1}^{\frac{1}{s}} = \frac{1}{p^s + s p^{s-1} q + \frac{s.s-1}{2} p^{s-2} q q} \text{ &c.} \\
 & = (\text{per divisionem}) \frac{1}{p^s} - \frac{s p^{s-1} q}{p^{2s}} - \frac{s.s-1}{2} \times \frac{p^{s-2} q q}{p^{2s}}
 \end{aligned}$$

$$\frac{-s.s-1.s-2}{2.3} \times \frac{p^{s-3}q^3}{p^{2s}} - \frac{s.s-1.s-2.s-3}{2.3.4} \times \frac{p^{s-4}q^4}{p^{2s}} = \\ p^{-s} - sp^{-s-1}q - \frac{s.s-1}{2} p^{-s-2}qq.$$

Ex hac formula facile, superiorum vestigiis insistendo, eruitur solemnis & generalissima $p^m \times 1 + mA \frac{q}{p} + \frac{m-1}{2} B \frac{q}{p} \&c.$

Non injucundum puto, quod in hac formula, si $m=-2$, coefficientes erunt numeri naturales, si $m=-3$, trigonales, pyramidales, si $m=-4 \&c.$

Cæterum constat hanc formulam semper dare seriem infinitam; siquidem (si m exponit numerum positivum) ultimus terminus esse deberet q^{-m} ; sed $p.q : p^{-m}.p^{-m-1} :: p^{-m-1}q.p^{-m-2}qq, \&c.$ ergo ratio ipsius $p^{-m}.q^{-m}$ componi deberet ex aliquibus rationibus $p.q$, quod fieri nequit, quia $p^{-m}.q^{-m} :: \frac{1}{p^m} \cdot \frac{1}{q^m} :: q^m.p^m$ in ratione composita ex reciprocis ipsius $p.q$.

Quod & aliter demonstratur, indices ipsius p faciunt progressionem arithmeticam, cuius termini $-m, -m-1, -m-2, \&c.$ negativi quidem sunt, sed crescunt, aut ab 3 recedunt; atqui ultimus terminus debet esse $q^{-m}=p^0q^{-m}$, ergo nunquam ad illud deve- nietur.

Viviaci,
postridie Id. Septemb.
cccccccccxi.